

RETURADRESSE:

Blyttia,
Naturhistorisk museum,
Postboks 1172 Blindern,
NO-0318 Oslo

BLYTTIA 84(3) – NR. 3 FOR 2026:

NORGES BOTANISKE ANNALER

Kjell Furuset: Hva betyr navnet mogop eller mogopp?	171 – 174
Birna Rørslett: Om slekta <i>Tracya</i> i Norge: møt de ekte vannplanteekspertene!	175 – 184
Dag Hovind: Stort mangfold av moser i lavereliggende boreal skog i Enebakk kommune	185 – 203

FLORISTISK SMÅGODT

Torbjørn Høitomt, Henrik Weibull, John Gunnar Brynjulvsrud og Perry G. Larsen: Leppemose <i>Cryptocolea imbricata</i> funnet for andre gang i Europa i Grimsdalen i Dovre kommune	140 – 142
Bo Antberg, Mora Aronsson, Patrik Engström, Magnus Martinsson, Ulf Ryde og Peter Ståhl: Tundrastarr <i>Carex concolor</i> gjenfunnet på Svalbard etter 97 år	148 – 149

SKOLERINGSSTOFF

Dag Fosse: Et fargerikt fellesskap	143 – 147
Jostein Lorås: Alder på trær relatert til fire rødlistede lavarter	149 – 155
Jan Wesenberg: Litt nøkkelteori	155 – 161
Jan Wesenberg: Trefingersildre og oslosildre: antall stengelblad – en oversett karakter?	162 – 170

NORSK BOTANISK FORENING

Kristin Kornberg Harr: Leder. Naturrestaurering er viktigere enn noen gang – også i vårt naturfylte land	139
--	-----

BOKER

Jan Wesenberg: Flott introduksjon til bærslag og pollinatorer!	161
--	-----

ANNONSE

I beit for ei plantepresse?	147
-----------------------------	-----

Forsidebilde: Kjell Furuset behandler i sin 27. plantenavntittel på s. 171 navnet mogop, eller mogopp, som det gjerne ble skrevet tidligere. I mange år har språkforskeren Alf Torps (1919) tolkning av navnet som en forkortelse av «mo-gople» vært enerådende, ikke minst på grunn av Knut Fægri's støtte til tolkningen. Her børster Furuset støvet av det som opprinnelig var Hanna Resvoll-Holmsens (1918) tolkning, og argumenterer for den: andreleddet er ikke ei gople, men en gubbe med langt grått og flokete hår. Foto: Kjell Furuset.

Cover photo: Kjell Furuset, in his 27th Blyttia article on Norwegian plant names, on p. 171 discusses the vernacular name «mogop» for *Pulsatilla vernalis*. The first part of the word is unproblematic, being «mo», a common word for heath, heath moorland or open pine forest on sandy soil. The second part is what has caused discussion. The current tradition, following the linguist Alf Torp (1919) and enhanced by the support of Knut Fægri, has been to interpret this second part as a shortened form of «gople», commonly meaning a bell-shaped flower. Furuset, in contrast, argues for the slightly older and now largely forgotten interpretation by Hanna Resvoll-Holmsen as a short and distorted form of «gubbe», meaning an old man, and alluding to the long styles on the etaerios of achenes, resembling the long grey unkempt hair of an old man.